

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Ευαγγελίας Γεωργίτση του Εμμανουήλ, Προέδρου
Πρωτοδικών Αθηνών, κατοίκου Αθηνών, οδός [REDACTED]
[REDACTED]

Αξιότιμε κ. Υπουργέ,

Δια της παρούσης, επιθυμώ να σας γνωστοποιήσω ένα
συμβάν που έλαβε χώρα τις προηγούμενες ημέρες, και για
το οποίο θεωρώ ότι προσεβλήθη το δικαιοδοτικό μου έργο
και η ανεξαρτησία μου ως δικαστού.

Συγκεκριμένα, είχα την τιμή να προεδρεύω μετά των
συναδέλφων μου, κ.κ. Ευάγγελου Στασινόπουλου,
Πρωτοδίκη – Εισηγητή, και Ελένης – Μαρίας Βογιατζάκη,
Πρωτοδίκου, στη σύνθεση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών, το οποίο εδίκασε, την 16-01-14, την υπόθεση του
ενάγοντος Παναγιώτη Καμμένου του Ηλία, Βουλευτού,
κατά του εναγομένου Άδωνη – Σπυρίδωνος Γεωργιάδη,
επίσης Βουλευτού και Υπουργού Υγείας, που αφορούσε
αντιδικία αυτών για προσβολή προσωπικότητας,
συκοφαντική δυσφήμιση δια του Τύπου κλπ.

Επί της υποθέσεως αυτής, δημοσιεύθηκε, την 2-4-14, η υπ' αριθμ. 1465/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ειδική Διαδικασία αρ. 681Δ ΚΠολΔ), η οποία, κατά πλειοψηφία, έκρινε ότι πρέπει να επιβληθεί στον εναγόμενο, για όσα αυτός διетύπωσε εις βάρος του ενάγοντος, το ποσό των 15.000 ευρώ, γενομένης δεκτής εν μέρει της αγωγής.

Στην ίδια απόφαση, μειοψηφούσα, διетύπωσα την άποψή μου, σύμφωνα με την οποία για τα κριθέντα ομοφώνως ως «συκοφαντικά γεγονότα» έδει να επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση κατ' άρθρον 932 ΑΚ το ποσό των 100.000 ευρώ.

Προ όμως της εκδόσεως της ως άνω αποφάσεως και κατά τη διάρκεια της προδιάσκεψης μετά του Εισηγητού και της Συνέδρου της συνθέσεως, ομοφώνως είχαμε σχηματίσει τη δικανική πεποίθηση ως προς την ουσία της υποθέσεως, μη δυναμένων όμως των προαναφερθέντων μελών της συνθέσεως να μου διευκρινίσουν την αιτία της ελλείψεως σχηματισμού δικανικής πεποίθησης από πλευράς τους ως προς το ύψος της επιδικασθησομένης χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ηθικής βλάβης.

Ο Εισηγητής μάλιστα της υποθέσεως μου edήλωσε, κατά την προδιάσκεψη, ότι ήθελε να αναμένει την έκδοση εισηγήσεως επί συναφούς υποθέσεως, που είχε συζητηθεί με τον ίδιο ενάγοντα και εναγόμενες τις εφημερίδες «ΤΑ ΝΕΑ» και «ΤΟ ΒΗΜΑ», σε άλλη σύνθεση, με Πρόεδρο την κ. Χαρίκλεια Ηλιοπούλου.

Ταυτόχρονα, ο Εισηγητής της υποθέσεως, κατά την προδιάσκεψη, διευτύωσε τον σοβαρότατο προβληματισμό του για το κατά πόσον ο εναγόμενος κ. Υπουργός θα είχε τη δυνατότητα να καταβάλλει χρηματική ικανοποίηση στον ενάγοντα, ενώ με ιδιαίτερα έντονο τρόπο άρχισε ταυτόχρονα να αναφέρεται επί προσωπικού για το πρόσωπο της συνηγόρου του ενάγοντος και συζύγου του. Όπως πάντα έπραττα κατά τις διασκέψεις, οσάκις εγένοντο σχολιασμοί κατά συνηγόρων, συνέστησα εις αυτόν, ως νεότερο, να αποφεύγει τέτοιου είδους σχολιασμούς.

Ταυτόχρονα, ο κ. Εισηγητής με ενημέρωσε ότι εν αγνοία μου είχε προδιασκεφθεί για την υπόθεση αυτή με την έτερη Σύνεδρον, γεγονός που μου προκάλεσε έκπληξη, και αναγκάστηκα να επικοινωνήσω με τη Σύνεδρον της συνθέσεως, προκειμένου να διαμαρτυρηθώ προς αυτήν για το γεγονός της ερήμην μου προδιάσκεψης. Κατά την επικοινωνία αυτή, η Σύνεδρος μου εδήλωσε ότι και η ίδια ήθελε να απευθυνθεί σε τρίτους συναδέλφους, που φυσικά δεν μετείχαν στη σύνθεση, προκειμένου να τους συμβουλευτεί, και ιδιαίτερα στη μητέρα της, κ. Σοφία Βογιατζάκη, Εφέτη Αθηνών.

Ενόψει της καταστάσεως αυτής, θεώρησα καθήκον μου να απευθύνω αυστηρές συστάσεις προς τα μέλη της συνθέσεως, αλλά και το τρίτο μέλος, που δεν είχε δικαίωμα ψήφου, για το γεγονός της εν αγνοία μου προδιάσκεψης και της δηλώσεώς τους, ότι θα απευθυνθούν σε άλλους τρίτους παράγοντες, μη συμμετέχοντες στην απονομή της

δικαιοσύνης για την συγκεκριμένη υπόθεση. Τις συστάσεις μου αυτές για τις πράξεις και παραλείψεις τους, και ιδιαίτερα το γεγονός ότι διетύπωσα την άποψη για ταχεία έκδοση της αποφάσεως, εθεώρησαν ως πιέσεις από εμένα προς αυτούς, και απευθύνθηκαν, εν αγνοία μου και πάλι, στον κ. Πρόεδρο του Αρείου Πάγου.

Κατόπιν αυτών, κλήθηκα από τον κ. Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, χωρίς να γνωρίζω το λόγο. Κατά την επίσκεψή μου στον τέταρτο όροφο του Αρείου Πάγου, διεπίστωσα ότι ο κ. Πρόεδρος είχε ήδη δεχθεί προηγουμένως σε ακρόαση και τους τρεις Συνέδρους της συνθέσεώς μου. Κατά την είσοδό μου στο γραφείο του κ. Προέδρου δέχθηκα, αιφνιδιαζομένη, τις αυστηρές επιπλήξεις του, χωρίς καν να ακουστώ, για το έντονο ύφος με το οποίο, (κατά την άποψή του και όσα προφανώς είχαν υποστηρίξει οι Σύεδροι της συνθέσεώς μου), είχα διατυπώσει την άποψή μου κατά το χρόνο της προδιάσκεψης. Έκπληκτη, και με τον δέοντα σεβασμό, που επιβάλλει η κορυφαία θέση του στο χώρο της Δικαιοσύνης, απήντησα: α) ότι δεν είχε λάβει χώρα καμία διάσκεψη, β) ότι μου ανακοινώθηκε ότι παρατύπως και εν αγνοία μου είχε προηγηθεί προδιάσκεψη από τους συνέδρους, κατά την οποία τα μέλη της συνθέσεως είχαν καταλήξει στις αποφάσεις τους, γ) ότι όλα τα προαναφερόμενα και διατυπωθέντα από τα λοιπά μέλη της συνθέσεως περί πληροφοριών και υποδείξεων, τις οποίες θα αναζητούσαν από τρίτους, δεν είχαν σχέση με τη δικασθείσα υπόθεση,

και δ) του εξήγησα τις συστάσεις, τις οποίες, κοσμίως και μέσα στα ιεραρχικά πλαίσια, διετύπωσα προς αυτούς, προκειμένου να μην επαναληφθούν τα φαινόμενα αυτά, και με στόχο να έχουνε ορθή, αντικειμενική και ανεπηρέαστη από εξωτερικούς παράγοντες απονομή της Δικαιοσύνης.

Παραταύτα, ο κ. Πρόεδρος συνέχισε να με επιπλήττει, θεωρώντας απαράδεκτες τις συστάσεις μου προς τα μέλη της συνθέσεως, οι οποίες, κατά την άποψή του, «με καθιστούν γελοία», συνέχισε δε διατυπώνοντας την άποψή του ότι «δεν είμαι σοβαρή Δικαστής», ότι «δεν έχω αντιληφθεί σοβαρά το ρόλο μου ως Δικαστικός Λειτουργός», ότι «εκθέτω με τη συμπεριφορά μου αυτή το Δικαστικό Σώμα», ότι του θυμίζω «ένα δικαστή από τη Θεσσαλονίκη που νόμιζε ότι ήταν αυτός ο μόνος έντιμος, με αποτέλεσμα να μην τον συναναστρέφεται κανένας συνάδελφός του και να απομονωθεί».

Ταυτόχρονα, αναφερόμενος στο φάκελό μου, μου είπε ότι «γνωρίζει ότι κατά το παρελθόν παραπέμφθηκα στην Ολομέλεια για απόλυση (λόγω καθυστέρησης 18 δικογραφιών) και ότι θα έπρεπε να με παραπέμψει (και πάλι για τη συμπεριφορά μου αυτή προς τους Συνέδρους της συνθέσεώς μου) για πειθαρχικό παράπτωμα», γνωρίζοντας ότι τον Ιούνιο του τρέχοντος έτους κρίνομαι από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, προκειμένου να προαχθώ σε Εφέτη, έχουσα όλα τα απαιτούμενα, τυπικά

και ουσιαστικά προσόντα, των οποίων παρέλκει η απαρίθμηση.

Η συμπεριφορά αυτή του κ. Προέδρου με έθιξε βαθύτατα ηθικά, κυρίως διότι στην προκειμένη περίπτωση επίστευα, και πιστεύω, ότι ενήργησα μέσα στα πλαίσια της δεοντολογίας, της ορθής απονομής της Δικαιοσύνης, της ανεπηρέαστης δικαστικής κρίσης, της ανεξαρτησίας της γνώμης της Προέδρου μιας συνθέσεως, και κυρίως μέσα στα πλαίσια του διαπαιδαγωγητικού ρόλου, που πρέπει να έχει ο προϊστάμενος Δικαστής προς τους υφισταμένους του, τους οποίους πρέπει με τόνους ήπιους να καθοδηγεί σε θέματα που αφορούν τη συμπεριφορά τους.

Η κλήτευση των μελών μίας συνθέσεως από τον κ. Πρόεδρο του Αρείου Πάγου θα έπρεπε να είναι τέτοια που να μην προηγούνται οι υφιστάμενοι, να διαμορφώνεται η γνώμη του, και στη συνέχεια να καλείται ο Πρόεδρος της συνθέσεως, ο οποίος χωρίς καν να ακουστεί, να επιπλήττεται με τρόπο απάδοντα στην ορθή κρίση, και γενικώς με τρόπο μη αντιστοιχούντα στο κύρος του ανώτατου θεσμού, τον οποίο υπηρετεί.

Όλα αυτά τα αναφέρω προκειμένου να τελείτε εν γνώσει, (και να προβείτε στα νόμιμα), των όσων διαδραματίστηκαν προ της εκδόσεως αποφάσεως επί ενός σοβαρότατου θέματος και επί μίας αντιδικίας μεταξύ Δημοσίων Προσώπων, για την κρίση της οποίας θα έπρεπε όλοι οι παράγοντες της δίκης να επιδείξουν την αντίστοιχη ευαισθησία.

Μετά τιμής
Ευαγγελία Γεωργίτση
Πρόεδρος Πρωτοδικών Αθηνών

zougla.gr